

EBH/246/2016

Év

2015

Védett tulajdonság:

Nemzetiséghez tartozás

Diszkrimináció területe

Szolgáltatás

Diszkrimináció típusa

Közvetlen hátrányos megkülönböztetés

Befejezés mód

Jogsértést megállapító döntés

A kérelmező a hatósághoz benyújtott kérelmében előadta, hogy három barátjával ment szórakozni egy klubba. A bejáraton azonban nem jutottak túl, mert a jelen lévő biztonsági őrök közölték velük, hogy a szórakozóhelyre nem mehetnek be. Kérdésükre azt válaszolták, hogy a főnök utasítása az, hogy cigányokat nem engedhetnek be. A biztonsági őrök a továbbiakban hajlottak volna arra, hogy a jelen levő két hölgyet beengedjék, mivel rajtuk kevésbé látszott a származásuk, de a társasághoz tartozó két urat sötétebb bőrszínük miatt nem akarták beengedni. A társaság végül feladta a próbálkozást és otthagyta a helyszínt. Eljövetelük során más, hasonlóan járt emberekkel is találkoztak. A kérelmező kifejtette, hogy rendezett, ápolt külsővel rendelkeztek mindannyian, alkoholt nem, vagy minimális mértékben fogyasztottak.

Ezt a határozatot azért töltöttük fel a TASZ oldalára, mert az Egyenlő Bánásmód Hatóság utódja, az Alapvető Jogok Biztosának Hivatalán belül működő Egyenlő Bánásmódért Felelős Főigazgatóság nem tartotta fontosnak, hogy saját weboldalt tartson fent, és 15 év jogalkalmazásának eredményét elérhetővé tegye a jogkereső közönség számára.

Mindaddig elérhető lesz az oldalunkon, amíg a jogutód ezt meg nem teszi.

A szórakozóhelyet üzemeltető *eljárás alá vont gazdasági társaság* érdemi védekezésében előadta, hogy véleménye szerint a kérelmező a panaszában azt sérelmezi, hogy a társasághoz tartozó két embert (a férfiakat) nem akarták beengedni, míg a másik két embert (a nőket) beengedték volna. Mivel mindannyian roma származásúnak vallják magukat, ezért az eljárás alá vont szerint ellentmondásos a kérelmező által előadott tényállás, hiszen a kérelmező is elismerte, hogy kettőjüket beengedték volna roma származásúként is. Előadta továbbá, hogy a szórakozóhelyre bőrszínük, illetve nemzetiségük alapján senkinek a belépését nem tagadják meg, sok külföldi diák jár hozzájuk. A biztonsági őrök feladata, hogy a bejáráshoz is kifüggesztett házirendet betartassák, úgy, hogy a nem megfelelően öltözött és ittas személyek belépést megakadályozzák. Valószínűleg a kérelmező társaságával kapcsolatban is ilyen kifogás merülhetett fel.

A hatóság az ügyben tárgyalást tartott, amelyen a kérelmező fenntartotta a kérelmében, az eljárás alá vont pedig érdemi nyilatkozatában foglaltakat. A hatóság tanúként idézte a kérdéses estén jelen lévő biztonsági őröket és a társaság két másik tagját is. A társaság negyedik tagjának lakóhelye másik városban van, ezért őt a hatóság belföldi jogsegély keretében hallgatta meg.

Ezt a határozatot azért töltöttük fel a TASZ oldalára, mert az Egyenlő Bánásmód Hatóság utódja, az Alapvető Jogok Biztosának Hivatalán belül működő Egyenlő Bánásmódért Felelős Főigazgatóság nem tartotta fontosnak, hogy saját weboldalt tartson fent, és 15 év jogalkalmazásának eredményét elérhetővé tegye a jogkereső közönség számára.

Mindaddig elérhető lesz az oldalunkon, amíg a jogutód ezt meg nem teszi.

Az eljárás alá vont elmondta, hogy a biztonsági őröknek olyan utasítást soha nem adott, hogy romákat nem engedhetnek be, ilyen panasz soha nem volt ellenük. A kérelmező előadta, hogy a másik városban lakó barátjukat szerették volna elvinni szórakozni. Előadta, hogy korábban soha nem járt a klubban, de a társaság másik női tagja, az unokahúga már többször, így nem számítottak arra, hogy nem fogják őket beengedni. Odaérkezésükkor ketten, a lányok álltak elől, nekik mondták a biztonsági őrök, hogy nem válhatnak belépőjegyet. Az unokahúga kérdőre vonta ekkor a biztonsági ört, elmondta, hogy gyakran jár oda, fel is ismerték. Megkérdezték, hogy a ruházatukkal van-e baj, vagy esetleg azt gondolják-e, hogy nincs náluk elég pénz. A biztonsági őrök mindkét kérdésre nemleges választ adtak. Majd a kérelmező rákérdezett, hogy a cigány származásuk-e a probléma. Akkor a biztonsági őrök bevallották, hogy igen és hogy nekik is elégük van már abból, hogy minden este több romát is el kell küldeniük, de ez a főnök utasítása. A beszélgetés végén felajánlották számukra, hogy a két lány bemehet, mert rajtuk nem látszik a származásuk. A kérelmező hangsúlyozta, hogy rendkívül megalázónak érezte a történeteket, fel sem merült benne, hogy egyedül, vagy az unokahúgával kettesben menjenek be. Az eljárás alá vont véleménye szerint a kérelmezőt nem érte hátrány, hiszen őt beengedték volna.

Ezt a határozatot azért töltöttük fel a TASZ oldalára, mert az Egyenlő Bánásmód Hatóság utódja, az Alapvető Jogok Biztosának Hivatalán belül működő Egyenlő Bánásmódért Felelős Főigazgatóság nem tartotta fontosnak, hogy saját weboldalt tartson fent, és 15 év jogalkalmazásának eredményét elérhetővé tegye a jogkereső közönség számára.

Mindaddig elérhető lesz az oldalunkon, amíg a jogutód ezt meg nem teszi.

A társaság másik női tagja, T1, tanúvallomásában előadta, hogy a történetek óta nem volt a szórakozóhelyen, pedig előtte gyakran látogatta. Elmondta, hogy korábban nem roma származásúakkal járt oda, ezért a társaságból nem „rített ki”, bőrszíne is világosabb, mint a társaságában lévő másik két fiúé. Sokszor látott azonban olyat, hogy romákat a ruházatukra vagy ittasságra hivatkozva nem engedtek be. Odaérkezésükkor rögtön megismerték a biztonsági őrök, ő beszélt velük a legtöbbet. Vita nem alakult ki köztük, bevallották a beszélgetés végén, hogy a származásuk miatt nem engedhetik be őket, de kérték őket, hogy ne tegyenek feljelentést ellenük, mert a főnök utasítására járnak el. A társaság egyik jelen lévő tagja, T2, tanúvallomásában szintén elmondta, hogy a társaság tagjai rendezetten voltak felöltözve. Emlékezett arra is, hogy az őrök elismerték, hogy roma származásuk miatt nem engedhetik be őket a főnök utasítására, és hogy ez őket is zavarja. Az egyik tanúként jelen lévő biztonsági ört felismerte. A biztonsági őrök közül T3 felismerte T2-t, emlékezett arra, hogy gyakran járt a klubba, de az este egyéb történéseire nem emlékezett. Vallomása szerint nem kaptak olyan utasítást az eljárás alá vont képviselőjétől, hogy romákat nem engedhetnek be. A másik biztonsági őr T4, aki jelen volt a kérdéses estén, tanúvallomásában elmondta, hogy havonta többször dolgozik a szórakozóhelyen, mindennapos dolog, hogy öltözete vagy ittassága miatt nem engednek be valakit. A kérelmező által felhozottakra azonban nem emlékezett. A társaság negyedik tagját, T5-t a hatóság kérelmére lakóhelyének jegyzője belföldi jogsegély keretében hallgatta meg tanúként. A tanú vallomásában előadta, hogy a kérdéses estén volt barátnőjével és annak rokonával, valamint egy barátjukkal mentek volna szórakozni. Emlékezete szerint kulturáltan voltak felöltözve, ittasak nem voltak, legfeljebb egy kevés bort ihattak előtte. A tanú nem vett részt az őrökkel történt beszélgetésben, azt a kérelmező folytatta le. Megerősítette, hogy nem akarták a társaság férfi tagjait beengedni, véleménye szerint roma származásuk és bőrszínük miatt.

A felek között a tárgyalás után egyezségkötés céljából tárgyalások kezdődtek, azonban közöttük egyezés nem jött létre.

A hatóság az eljárás során azt vizsgálta, hogy kérelmezőt azzal összefüggésben érte-e hátrány, hogy a társaságában lévő roma nemzetiségű személyekkel szeretett volna együtt szórakozni.

A kérelmező panaszában azt sérelmezte, hogy roma származásuk miatt nem mehettek be együtt a szórakozóhelyre. A kérelmező mind a panaszában, mind a tárgyaláson kiemelte, hogy kifejezetten a másik városban lakó vendégük miatt akart szórakozni menni. A kérelmező számára nem önmagában a belépés megtagadása jelentette a hátrányt, hanem az, hogy a baráti társaság, amelynek tagja volt, nem szórakozhatott együtt, és erre álláspontja szerint a társaságban lévő roma származású személyek miatt nem kerülhetett sor.

Az átsugárzó diszkrimináció szabályai alapján akkor is elszenvedhet valaki hátrányos megkülönböztetést, ha az adott védett tulajdonsággal - ebben az esetben a sötétebb bőrszínnel - maga nem rendelkezik, vagy a másik fél csupán vélelmezi, hogy valamely védett tulajdonságú csoporthoz tartozik.

A hatóság álláspontja szerint a szolgáltatás megtagadása már abban az esetben is hátrány okozásával jár, ha az nem kifejezetten és közvetlenül a kérelmezőt érinti, hanem - mint jelen esetben is - a társaságában lévő más, védett tulajdonsággal bíró személyeket, amelynek eredményeként azonban maga a kérelmező is sérelmet szenved - jelen esetben ez abban valósult meg, hogy a társaság nem szórakozhatott együtt a kiválasztott vendéglátóhelyen.

Nem tudta elfogadni a hatóság az eljárás alá vont azon kimentését, miszerint a kérelmező és társasága nem megfelelő öltözete lehetett az oka annak, hogy nem léphettek be. A kérelmező, T1 tanú, T2 tanú és T5 tanú egybehangzó nyilatkozata alapján ugyanis mindannyian rendezetten, elegánsan jelentek meg a szórakozóhely bejáratánál.

Az eljárás során a hatóság megállapította, hogy az eljárás alá vont a kérelmezőt hátrányosan megkülönböztette, amikor megtagadta a kérelmező társaságában lévő két, roma származású, kérelmezőnél sötétebb bőrszínű férfi belépését az általa üzemeltetett szórakozóhelyre, megakadályozva ezzel a társaság közös szórakozását.

A hatóság megtiltotta az eljárás alá vont részére a jogsértő magatartás jövőbeni tanúsítását, elrendelte a jogsértést megállapító, a jogsértő adatainak kivételével anonimizált jogerős határozatának nyilvánosságra hozatalát a hatóság honlapján 30 napra, valamint 150.000,- Ft összegű bírság megfizetésére kötelezte.

(2016. július 4-i döntés)

A döntés jogerős

Ezt a határozatot azért töltöttük fel a TASZ oldalára, mert az Egyenlő Bánásmód Hatóság utódja, az Alapvető Jogok Biztosának Hivatalán belül működő Egyenlő Bánásmódért Felelős Főigazgatóság nem tartotta fontosnak, hogy saját weboldalt tartson fent, és 15 év jogalkalmazásának eredményét elérhetővé tegye a jogkereső közönség számára.

Mindaddig elérhető lesz az oldalunkon, amíg a jogutód ezt meg nem teszi.